

Sygn. akt V KO 52/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażalenia **Z.Ł.**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P.

w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 23 sierpnia 2018 r.

na posiedzeniu

wniosku Sądu Rejonowego w P. z dnia 4 czerwca 2018 r., sygn. III Kp .../18,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na

podstawie art. 37 k.p.k.

po s t a n o w i ł:

**wniosek Sądu Rejonowego w P. uwzględnić i sprawę
przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2018 r., sygn. III Kp .../18, Sąd Rejonowy w P. zwrócił się o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy zażalenia Z.Ł. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa. Wniosek uzasadniono tym, że Z.Ł. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., polegającego na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, tj. sędziów Sądu Rejonowego w P., zaś po odmowie wszczęcia postępowania w tym przedmiocie przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. wniósł zażalenie, do rozpoznania którego właściwym jest tenże Sąd Rejonowy. W opisanej sytuacji, rozpoznanie zażalenia przez tenże Sąd mogłoby budzić w społecznym odbiorze wątpliwości co

do warunków do jej bezstronnego osądzenia, a zatem dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga – zdaniem wnioskującego Sądu – przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do innego sądu równorzędnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

W ocenie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do innego sądu rejonowego. Wynika to z okoliczności sprawy, mianowicie tego, że Z.Ł. jest osobą, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w P., zaś po odmowie wszczęcia postępowania w tym przedmiocie przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej Z.Ł. wniósł zażalenie na tą decyzję. Jest prawdopodobne, że w razie rozstrzygnięcia tego zażalenia przez tenże Sąd Rejonowy mogłoby w odbiorze społecznym mogłoby powstać przekonanie (zapewne nieuzasadnione), o braku warunków do jej rozstrzygnięcia w sposób nieobiektywny. Tymczasem w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się zasadnie, że dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (por. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania przez Sąd Najwyższy do bezstronności sędziów, ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

